

Évközi 3. vasárnap

Mt 4,12-23

„Gyertek, kövessetek!”

Számos meghívási jelenetet olvashatunk az újszövetségi Szentírásban. Egy visszautasított meghívási jelenetet is, például arról a gazdag ifjúról, aki nem akarta Jézust követni, mert „sok vagyona volt”. Az a két szó, melyet a héber és a görög nyelvben a követésre használnak, többféle emberi magatartást fejez ki. A szolga követi urát, a legyőzött ellenségét, a hadsereg vezérét. Mindig valamilyen közösséghez való tartozásnak, illetve a tiszteletnek a jele a követés. Izrael is követi Istenét a kivonuláskor, tűzoszlopban, angyal vezetésével, vagy a szövetségláda által jelzett úton. A Jelenések könyve ezt a követést a völgyény és a menyasszony között lévő kapcsolattal írja le. Ez a vezetés a Biblia további tanításában prófétai vezetéssé alakult, illetve a Sínai-hegyi kinyilatkoztatás után a törvény határozta meg az Isten követésének szabályait.

Az Újszövetség evangéliumaiban a követés legtöbbször valóságos fizikai követést is jelent, vagyis Jézus, a korabeli rabbik szokása szerint, tanítványaival életközösséget létesített. A tanítványok Jézussal együtt élve memorizálták szavait, és utánozták cselekedeteit, azaz életstílusát. Jézus elvárta tanítványaitól, hogy kiszakadjanak korábbi környezetükből. Jézus világossá teszi tanítványai előtt, hogy követőinek ugyanazt a sorsot kell vállalniuk, amit ő vállalt. Jézus követésre szólít fel. „Aki nincs velem, az ellenem van, aki nem gyűjt velem, az szétszór” (Mt 12,30) – mondta. Ezt a kijelentést Jézus nem ellenségeire, hanem tanítványaira vonatkoztatja. Különböztet az evangéliumban ezzel ellentétes választ is találunk („Aki nincs ellenünk, az velünk van” – Mk 9,40), amely azokra vonatkozik, akik ugyan nem Jézus tanítványai, de nem tekintik ellenségnek sem őt, sem tanítványait. Nehéz megállapítani, hogy ki az, aki valóban Jézushoz tartozik, hogy a kívülrőlők közül kik a Mester ellenségei, kik a toleránsak, és kik azok, akiket esetleg a tágabb baráti köréhez sorolhatunk.

Az apostoli levelekben mást jelent Jézus követése: a hívek feladata követni a feltámadt Krisztust. Az üdvözültek a Jelenések könyve szerint a Bărănyt követik, és oda jutnak, ahol ő van.

A modern társadalom az önálló személyiségeket dicsőíti. Az egyéniség éppen abban nyilvánul meg, hogy senkit nem utánoz, hanem van bátorsága szembefordulni minden tekintéllyel. Sokan azzal vádolják a Katolikus Egyházat, hogy csak olyan híveket tud elviselni, akik követik főpásztorukat, plébánosukat és a Tanítóhivatal utasításait. Emiatt nem tekintik megfelelő nevelő intézménynek az Egyházat, mert nem egyéniségeket, hanem csak „értéktelen szolgai utánpótlást” nevel. Akik ezeket a vádakokat hangoztatják, megfélemlenek arról, hogy az Egyház mindig Krisztus követésére szólít fel, az emberek követésére pedig csak annyiban, amennyiben azok valóban az isteni Mester nyomdokában szegődtek.

A modern társadalom is kénytelen hirdetések és propaganda útján a követendő személyeket bemutatni, mert különben irányíthatatlan lesz az emberi közösség. A kérdés csupán az, hogy ezek a sokszor látszatszabadságot ígérgető kampány-messziások, hoznak-e akkoráldozatot a céljaikért, és hogy azok olyan értékesek-e, mint Jézus céljai voltak. Ha mindkét kérdésre pozitív választ tudunk adni, kövessük őket, ha nem, legyünk egyéniségek, akik képesek vagyunk Krisztus követésére akkor is, ha a társadalmi hírharsonák másra szólítanak fel bennünket.

Jakab és János imája

Urunk! Oly nehéz megszabadulni hétköznapi életünk minden kötöttségétől, a haláltól, a bűnétől vagy éppen szüleinktől, hogy nyomodba szegődjünk. Oly nehéz hallgatni rád, amikor így szólsz: „Kövessetek engem...!” Tudjuk: hívásodra késedelem és aggodalmaskodás nélkül kell válaszolnunk. Tudjuk azt is, hogy szabadon hagysz a döntésben, hiszen nem akarod ránk erőltetni magad. Tudjuk, hogy mindehhez be kell járnunk életünk árnyoldalait, szembe kell néznünk gyöngeségeinkkel, hitetlenségeinkkel, félelmeinkkel.

De most hozzád fordulunk, aki elkötelezed magad mellettünk, és gyenge hitünk segítségére sietsz: előtted állunk, hogy újra megfogd kezünket, és vezess azon az úton, amelyen járnunk kell. Urunk, követni akarunk téged. Legyél fényünk az úton. Amen.